

2e NATIONAAL CONGRES GEHANDICAPTENSSPORT

Ontvangst met verse koffie en gebak van Bakker Blom
Een chocoladebom met daarop afgebeeld: de Dom!
Ik beheerste mij, één slechts kon men er aan mij kwijt
Want om zo'n bom er af te trainen kost ook weer een kwartiertje tijd.

Fraai uitzicht op het Stadion, een schitterend gezicht
Je moest wel om het hoekje kijken, de gordijnen bleven dicht
Een keur aan afgetrainde lijven liep hier rond tien uur naar binnen
Popelend om sportief aan dit congres te gaan beginnen.

Atletisch en ascetisch kwam Hofstra voor de troepen staan
Wat was u hier met veel! Hief hij zijn welkomstwoorden aan
Er was nog veel te doen! Kwam Marc voortvarend uit de hoek
Hij ging met ons de resultaten delen van een onderzoek.

Wat stond nog in de startblokken, wat was eruit gekomen
De sprekers van de ochtend werden met ons doorgenomen
De officiële cijfers, Marc die sprak van vier miljoen
Mensen met een handicap hadden met een achterstand van doen.

Er lagen vele uitdagingen, er was veel te doen
En er was goed nieuws, maar ook slecht nieuws, zo vertelde Marc ons toen.
Men had wel grif getekend, maar je zag maar al te vaak:
Na het tekenen lagen hele terreinen braak.

Het Nationale Kenniscentrum Gehandicaptensport, heette het vanaf vandaag
Toen kwam Maarten voor ons staan, en naar het scheen maar al te graag
Voor een hoogleraar was het ceremoniemeesterschap geen zware klus
En er was ruimte voor reacties, en wat was dit zaaltje knus.

Wat verklaarde de grote opkomst, het succes van dit congres?
Samenwerking, zei Maarten, was de sleutel tot succes
We hadden elkaar nodig, gezamenlijk een stap vooruit
En ook de kortste route naar het invalidentoilet legde Maarten helder uit.

't Bleek dat de eerste workshopronde u slechts soortgenoten brengt
Maar voor de tweede ronde werd u door elkaar gemengd.
De telefoons moesten op still, zodat u nog wel Twitteren kon
Waarna Willemijn hier, zonder zwembadstem begon.

Zij nam kort de historie door, met sheets werd die verklaard
En stond gehandicaptensport voldoende op de kaart?
De luiken moesten open! We hadden met een nichemarkt niets te maken
Toen kregen wij van Willemijn de trieste stand van zaken.

Van ambitie naar missie! Waarbij iedereen nodig was
En Willemijn joeg u graag aan, vertelde zij de klas
Inspireren, stimuleren en uiteindelijk: realiseren
Het klonk allemaal fantastisch en het rijmde als de kolere!

“Zo kon het ook!” Willemijn nam programmalijnen met ons door
Een persoonlijke ervaring deelde zij met haar gehoor
Blijde mensen in een ballenbak, met grote lach op hun gezicht
Je zou willen dat iedereen op die manier in een ballenbak ligt!

Willemijn deed een beroep op u, dat hoorde u heel goed
Toen hoorden wij wat het programma speciaal onderwijs allemaal doet
“Special Heroes!” het plaatje sprak voor zich, zei Willemijn
En het was niet allemaal halleluja, er bleken nog uitdagingen te zijn.

Het programma revalidatiezorg, waarbij Willemijn verlangt
Dat men zó geholpen wordt dat men zijn tennisracket niet aan de wilgen hangt.
De balans opmaken, we waren al ver, met vele zaken
En Willemijn was lichtend voorbeeld, èn: een stralend Baken!

De tweede spreker volgde, de slanke, afgetrainde Koen
Hij vond dat iedereen die dat wilde gemakkelijk aan sport moest kunnen doen.
Hij voelde zich hier thuis, trok dikwijls baantjes om de hoek
Tenniste hier vlakbij, en was hier als kind vaak op bezoek.

Sport in Nederland anno 2011: de sportinfrastructuur was sterk
We zaten in de top, met lidmaatschappen en vrijwilligerswerk
De uitdaging, die was door Koen in een grafiek gevat
Het bleek dat Nederland de nodige uitdagingen nog had

Sport moest naar de mensen, zo dichtbij als mogelijk was
Al had men misschien andere prioriteiten, meldde Koen de klas
“Special Heroes, cijfers, en wie had dat ooit gedacht:
79% van de kinderen werd naar school gebracht.

En de gymles duurde korter, vanwege alle regelarij
Hoe regelde je vervoer en betrok je ouders er beter bij?
Over de inzet van trainers was Koen optimistisch gesteld
En over de sportwensen van kinderen werd daarna iets verteld.

Voetbal stond bovenaan, maar dansen was een goede tweede
En sporten met z'n tweeën! Deelde Koen vervolgens mede
Wat waren de belemmeringen? Onbekendheid met de mogelijkheden?
Ouders die geen energie meer hadden waren voor niet sportende kinderen de reden.

Zo kan het ook! De nulmeting en éénmeting op het scherm
Koen zag veel tevredenheid, verklaarde hij toen ferm
Knelpunten waren: draagvlak, maar ook: vervoer, en tijd en geld
En communicatie! Werde door Koen aan ons verteld.

Aandachtspunten voor de toekomst: verankering en draagvlak realiseren
En mensen meer met de betekenis van sport en bewegen confronteren.
Hen stimuleren om te sporten, Koen die garandeerde de klas:
Dat dat allemaal hartverwarmend aanstekelijk was.

Dat raakte enigszins aan waarover Willemijn al sprak
Die hartverwarmend aanstekelijke mensen in de ballenbak.
En hoe bereikte je met je aanbod degene om wie het allemaal ging?
Dat bleek voor menige vereniging nog een heel lastig ding!

Lars, uit Arnhem, vroeg naar fondsen, was daar onderzoek naar gedaan?
“Wij zijn een heel fatsoenlijk land!” gaf Koen toen te verstaan.
Meer steun mogelijk dan met geld alleen? Rijd kinderen naar hun sport
Als het die ouders met te weinig energie te ingewikkeld wordt.

Toen een koffiepauze, een hele trage lange rij
Over knelpunten gesproken! Nou, dit was er een, volgens mij
Zowel naar de koffie als naar het toilet was er niet door te komen
Een aantal slimmeriken had zelf water en een boterham meegenomen.

Een kopje koffie te bemachtigen, een hondenklus was dat!
Als dat voor mij al gold, laat staan als je in een rolstoel zat.
Ook Koen die gaf het op, ik zag hem naar omlaag vertrekken
Ik dacht: of die weet een automaat, of die gaat snel wat baantjes trekken!

Ik vind trouwens dat ikzelf op elk front gemazzeld heb
Mijn ouders blaken van de energie, ik heb geen enkele handicap
Elk weekend en mijn hele jeugd, en met het grootste gemak
Reden zij naar de Ikea, en dropten mij in de ballenbak.

Na de koffie schoof Koen snel weer aan, met natte haren
En Maarten die vertelde wie de panelleden waren.
De zaal mocht Twitteren en dat mocht best ongenueanceerd
Ik dacht: eens zien wat men gisteren van Wilders heeft geleerd.

Een introductiefilmpje, kindjes aan het korfballen
En aan het schermen en aan 't hockeyen, lekker sporten met z'n allen
Het filmpje eindigde abrupt, een onverwacht geluidsfragment
“Ik wil best een korte rap doen!” Maakte Maarten toen bekend.

Het tweede filmpje dat liep vast, bedoeld of niet? ‘k was er niet uit
En er leek mij ook een klein probleempje met het geluid.
Het derde filmpje, de dagelijkse praktijk van 's Heeren Loo
Die mensen hadden het niet gemakkelijk, dat zagen wij allemaal zo.

In het persoonlijk contact bleef 's Heeren Loo het liefste klein
Toen moest de tafel iets naar voren, zodat het forum goed te zien zou zijn.
En deze hele ochtend stond al voor u op papier
Maar die info kreeg u alleen in ruil voor het evaluatieformulier.

Mijn gedicht, dat krijgt u ook, en helemaal voor nop
Want dat evaluatieformulier? Ik sta er niet eens op!
Paul zijn microfoon zong rond, hij had een zwembadstem
Maar hij zat wel heel erg lekker, Jeffrey schonk koffie in voor hem.

Ja dat had dat forum weer uitstekend voor elkaar
Geen rij, maar koffie van Jeffrey! Dat wilden er nog een paar.
Jeffrey had geen zwembadstem, maar een hele hese, mooie
In de telefoonlijnenindustrie zou ie vast ook hoge ogen gooien.

Was will dass Weib? En wat willen de Marokkaanse meisjes?
Voetbal, meldde Paul, stond hoog op hun prioriteitenlijstjes.
Het Twitterexperiment dat was bij aanvang al mislukt
Want Paul ging onder al dat licht in zijn gezicht nogal gebukt.

De rol van het vervoer: in Friesland, daar was alles ver weg
Als je daar woonde en je was gehandicapt? Dan had je dubbel pech.
In plaats van Twitter mocht de zaal nu live haar zegje doen
Ook dat ging niet vanzelf, de microfoon die faalde, toen.

Met al die hindernissen leek de kern toch wel geraakt
Waar je allemaal tegenop liep werd hier inzichtelijk gemaakt.
Dat alles langer duurde en blijkbaar niet zonder obstakels gaat
Of je nou voor je koffie in de rij staat, of door een kapotte micro praat.

Paul pleitte voor volume maken over integratie en vervoer
Met een kapotte microfoon, zoals gezegd, een hele toer.
Wim roemde de manege waar zijn dochter had gereden
Een Twitterbericht van Jeroen Straathof deelde men toen mede.

Mieke reageerde, een bijzondere blauwe bril had zij
Van het zoeken naar de informatie werd ze niet altijd even blij.
Die kennisbehoefte, hoe keek Willemijn daar tegenaan?
“Kennis schouder aan schouder meegeven!” Gaf Wim toen te verstaan.

Jos? Die had daar niks aan toe te voegen, Wim die zei het heel erg goed
En hoe hield je duizend bloemen bloeiend? Niet één manier waarop je dat doet.
In de ene regio is de grond vruchtbaar en veel zon
Terwijl je een tuin in Friesland heel wat moeizamer begon.

Rijden hoort erbij, en ook betalen hoort erbij
Je hoeft echt niet te sporten voor een appel en een ei
“Maatwerk blijft geboden!” Meldde Paul toen aan de klas
En het was een feit dat de gehandicapte minder kapitaalkrachtig was.

We gingen bijna lunchen maar de zaal wou nog wat kwijt
En aan een aantal mensen gaf Maarten de gelegenheid.
De hondenuitlaatservice van Paul, ik vond het interessant:
Tegen betaling lekker bewegen, en ook nog buiten, aan het strand.

Als ouders niet meer konden zorgen? Hoe werd dat dan gedaan? Door wie?
En die ouders hadden toch al vaak zo weinig energie.
En al die lege sportaccommodaties, lekker sporten op niveau?
Hoe zat dat in Gelderland? En hoe zat dat per regio?

In Friesland, waar Henk woonde, bleek het lastiger te wezen
Maar dat gold voor àlles daar! Daar werden wij al op gewezen.
Gitaarles in Friesland? En het vervoer naar de docent?
Hoe denkt u dat het komt dat hij alleen dit liedje kent?

(Ik stel mijn gitarist voor)

Met een Twittercomplimentje van Jeroen werd de discussie besloten
Huishoudelijke mededelingen, en toen werd van de lunch genoten
Maarten rekte het lunchuur op tot een uur of half twee
Toch jammer dat Maarten die beloofde rap niet voor ons dee.

Ik begon de eerste ronde een kwartier aan tafel elf
Frans Levèvre, Heliomare, leidde ons, dat sprak vanzelf.
Geluiden uit de sector zorg, daar was ik best nieuwsgierig naar
Één gehandicapte aan tafel, hij was wat doof, hij zij het maar.

Ongevraagd kreeg Frans drie spiekbrieven onder zijn neus geschoven
Maar los van die vragen kwam van alles hier naar boven
Wat was precies topsport? En welke prestaties telden?
Welke sporters ging je volgen? Wie werden daarna je helden?

Een trui zelf aandoen, leerden wij, dat was ook al bewegen
Soms werden mensen zo goed begeleid dat ze zelfs dáár geen kans voor kregen.
Of zelf je koffie halen! 't bleek dat dat ook bewegen was
En beweeg ook eens aan tafel! Leerde toen de hele klas.

Praten met je handen, overgooien met het zout?
Haal er ballonnen bij, als je de boel maar in beweging houdt.
Ik was hier graag gebleven, had graag nog veel meer meegekregen
Maar moest nog twee sectoren langs dus dwong mijzelf om te bewegen.

Tafel 13, onderwijs, een man in een rood shirt zei stoer:
“Als je kinderen laat Wii-en? Geen problemen meer met vervoer.”
Het fileprobleem opgelost, omdat de ouders niet meer reeën
Maar was Wii-en in je eentje leuker dan dansen met z'n tweeën?

Focussen of versnipperen? Wat gaf de meeste kansen?
Een ding werd ook hier duidelijk: haast alle kinderen willen dansen.
Voor volwassenen is dat anders, en u voelt wat ik bedoel
Hij maakt al tien minuten muziek en u blijft zitten in uw stoel!

Nog één tafel te gaan, die van Yvonne Turenhout
Soms heb je begeleiders, hoorde ik, die laat de sport volkomen koud.
Daar ging het even over, best een lastig punt bleek dat
En wat het met je deed als je een “verstandige beperking” had.

Weer terug naar de plenaire zaal, heel veel gehoord, nog meer gemist
Waar u door Wessel en door mij geïnspireerd werd opgefrist
Maarten memoreerde 25 Tweets waar niks meer mee kon worden gedaan
En hoe zat het met die flaptekst en die percentages? Willemijn ging even staan.

Zij legde haarfijn uit hoe het nou met die percentages zat
Ik begreep er echt geen hout van, vermoedelijk aan mij lag dat
Ik heb meer met letters dan met getallen weet u, in het algemeen
Bovendien rinkelde een mobieltje dwars door Willemijns uitleg heen.

Ik kan nog uren doorgaan, maar ik ga het hierbij laten
Zijn dochter moet naar paardrijden en dan de hond uitlaten.
Zij woont dan wel in Friesland, maar komt prima uit de verf
Doet al die dingen namelijk lekker Wii-end op haar eigen erf!

Ik heb een hoop geleerd vandaag, zo had ik nooit gedacht
Dat kinderen wel naar schóól, maar niet naar spòrt worden gebracht
Dat ze daardoor dubbel pech hebben en dubbel veel verdriet
En in Friesland in 't kwadraat, maar daarover heb ik het liever niet.

Koen is weer gaan zwemmen, en daarmee is echt niks mis
Maar laat mij u vertellen dat sneldichten pas echt topsport is.
Sterkte met uw tweede ronde, bent u voldoende geënthousiasmeerd?
Het schijnt dat Maarten bij de borrel straks dat rapje demonstreert.

We gaan er haast mee stoppen, doet u mij nog één plezier:
Wij staan zoals u weet niet op dat evaluatieformulier.
Ik had het leuk gevonden als u iets had opgeschreven
Misschien kunt u in de kantlijn toch een kleine mening geven?

Het was een mooie dag, maar wij gaan er weer eens vandoor
Ik moet mijn kind uit de ballenbak halen en het busje rijdt zo voor
Wij trekken ons jas aan, snakken naar beweging, alle twee
En we zaten hier gezellig, en we zaten hier oké!

Dominique Engers, Galgenwaard Stadion Utrecht, 22 september 2011
www.desneldichteres.nl

